

Țara mea frumoasă!...

Emaanastasia

Țara mea frumoasă!...

Nicio stea n-are să fie azi pe harta lumii
Și nici raze strălucindă din corola lunii,
Precum Țara mea frumoasă, dulce luminat,
Din Moldova-n Capitală ori până-n Banat.

Mai bogată decât tine, Românie dragă;
N-am să văd de-aș colinda lumea asta-ntreagă,
De la mare spre Carpați te întinzi mănoasă
Și din piscurile-nalte mi te-arăți frumoasă.

Locuiești pe nestemate și privești spre soare,
Iar din munți ne dai trăirea - apa din izvoare.
Sus pe ei crescut-ai brazii duși până la cer
Care vii rămân pe vreme, caldă sau pe ger.

Noaptea cad peste tine și își fac beteală
Lăsând zilele senine: Țară ideală!
De oriunde te-aș privi ești precum o floare
În grădina vieții mele plină de culoare.

De mă duc până la Lugoj sau la Bia Sprie;
Atributele culorii: Tu ești Românie!
Ori de merg la Făgăraș sau înspre Galați
Eu în tine văd românii ca pe scumpii frați.

De pornesc până la Giurgiu ori până la Iași
Îți văd urma-nsângărată din ai sortii pași,
Iar de plec de la Constanța până la Timișoara
Îți văd brațele întinse către toată țara.

Văd unirea ta cea sfântă, glorie măreață,
În românii ce te-nalță-n orice dimineată!
Din Craiova până la Sighet văd cum urc spre ceruri
Mulțumind că sunt român în atâtea feluri!

Pironesc idei aprinse și privesc în zare;
Altă floare nu mai văd plină de candoare,
Tu rămâi să îți glorifici sufletu-ți curat,
Noi în glia ta vom sta; timp nemăsurat.